

LaRouche Legacy Foundations konference – Verden bør lytte til Lyndon LaRouches kloge ord.

Se også panel 2 her:

Resumé:

14. august (EIRNS) – Kan den menneskelige race overleve den krise, der nu truer selve menneskeheden? Vil vi som en race betragtet fortsætte nedgangen til global atomkrig, en pandemi uden for kontrol, en hyperinflationær ødelæggelse af midlerne til livets opretholdelse, et kulturelt sammenbrud i en ny mørk tidsalder? Eller kan denne eksistentielle krise tjene til en genopblussen af menneskelig kreativitet hos tilstrækkeligt mange borgere i verden til både at afslutte det vanvid, der bragte os til dette punkt, og iværksætte et nyt paradigme, der forener verdens nationer i at stræbe efter menneskehedens fælles mål – fred gennem udvikling? Svaret ligger ikke blot i hvad folk tænker, men hvordan de tænker. Kan vi inspirere til kreativitet i en befolkning, der er blevet degraderet gennem videnskabeligt bedrageri, narkotika, pornografi, evindelig krigsførelse og økonomisk forfald?

Dette var temaet for konferencen i dag, den første der er sponsoreret af 'LaRouche Legacy Foundation'. Helga Zepp-LaRouche fik selskab af ledere fra hele verden – politiske ledere, økonomer, musikere, forskere og unge – fra Rusland, Kina, Slovakiet, Tyskland, Frankrig, Østrig, Argentina, Filippinerne, Mexico, Trinidad & Tobago, Peru, Colombia og Ukraine, i en dialog om "LaRouches opdagelser" og om "Jordens næste halvtreds år" under temaet: "Nå, er du så endelig villig til at lære om økonomi?" LaRouche Legacy Foundation er i gang

med at udgive 'LaRouches Complete Works', hvoraf del 1 nu er tilgængeligt

(se <https://www.larouchelegacyfoundation.org/collected-works>)

Det var for halvtreds år siden, den 15. august 1971, at Lyndon LaRouche blev ganske berømt, men også blev mål for det, som tidligere statsadvokat Ramsey Clark beskrev som "en kompleks og gennemgribende udnyttelse af retshåndhævelse, retsforfølgning, medier og ikke-statslige organisationer, fokuseret på at ødelægge en fjende... Formålet kan kun ses som ødelæggelsen – af mere end en politisk bevægelse, mere end en politisk skikkelse – det er begge dele; men det er en frugtbar idérig maskine, et fælles formål med at tænke og studere og analysere for at løse problemer, uanset indvirkningen på status quo eller på egeninteresser. Det var et overlagt formål at ødelægge dette for enhver pris".

På denne dag i 1971 ophævede præsident Richard Nixon Bretton Woods-systemet, som havde opretholdt udviklingen af verden i tiden efter Anden Verdenskrig, ved at afkoble den amerikanske dollar fra dens forankring til guld, hvilket gjorde den til genstand for spekulation og tillod alle verdens valutaer at flyde, så det britiske system for "frie markeder" og deregulering kunne erstatte det hamiltoniske 'Amerikanske System', der er baseret på ideen om målrettet kredit til at forbedre den generelle velfærd og forøge den produktive arbejdskraft.

EIR's økonomiredaktør, Paul Gallagher, forklarede tusindvis af deltagere i konferencen over hele verden (med samtidig oversættelse til spansk, fransk, tysk og russisk), at Bretton Woods, der blev vedtaget efter Franklin Roosevelts død, ikke var det system, der var tiltænkt af FDR. Roosevelt havde snarere insisteret på, at de tidligere europæiske kolonier efter krigen skulle tildeles fuld uafhængighed, og at det amerikanske systems produktion af de kapitalgoder, der var nødvendige for at industrialisere hele verden, ville drive amerikansk produktion og samtidig endegyldigt afslutte

kolonitiden. Men Harry Truman, som LaRouche karakteriserede som en 'lille mand, der tjente Wall Street', hjalp europæerne med at genoprette deres kolonier, mens USA blev indadvendt. Det efterfølgende fokus på intern forbrugerkultur gennem gæld, frem for eksport af kapitalgoder, ville – som forudsagt af LaRouche, på enestående vis blandt økonomer – forårsage tilbagegang og sammenbruddet af Bretton Woods. Dette var kun den første af LaRouches prognoser, som alle viste sig at blive fuldstændigt forudseende. En video af en tale af LaRouche i 2001, beskrev hans mange prognoser og understregede, at han "stod alene" blandt økonomer, der var indfanget i britisk monetaristisk ideologi, tænkte på penge, ikke den fysiske transformation af naturen eller livsbetingelserne for den menneskelige race.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale gav et stærkt indblik i hendes mand Lyndon LaRouches evne til at inspirere mennesker fra alle forskellige samfundslag, fra statsoverhoveder til peruanske fiskere og italienske skomagere, til at forstå en anden måde at tænke på – at man ikke kan adskille politik, videnskab og kultur, og at alle aspekter af livet falder ind under den centrale rolle af kreativitet, som kendetegnende for forskellen mellem menneske og dyr, og som driver videnskaben om fysisk økonomi som den sande videnskab om menneskelig fremgang. Hun bemærkede senere, at alle, der mødte LaRouche, oplevede en opvågning af deres egne fornuftsmæssige åndsevner, gennem kreativiteten i LaRouches sind, der ansporede dem.

Zepp-LaRouche afdækkede sin mands gæld til Platon, Leibniz, Kepler og andre af historiens giganter i forbindelse med hans egne opdagelser. Hun gennemgik de nye metrikker til måling af fremskridt, som han skabte – "relativ potentiel befolkningstæthed" og "energi-gennemstrømningstæthed" – og sammenhængen mellem disse afgørende begreber. Hun behandlede Lyns første beslutning om at bekæmpe Norbert Wiener og John von Neumann statistiske metode til systemanalyse, der opfatter sindet som en computer og fremmer kunstig intelligens som en

erstatning for sindet. Dette falske begreb om menneskets natur er i dag vokset til vanvid i "modellerne", der driver klimasvindlen, finansielle spekulationer og det oligarkiske samfund. Hun sluttede med at opfordre til "at udskifte idéerne om informationsteoriens kvaksalveri med LaRouches idéer på alle universiteter".

Den førende kinesiske økonom, Ding Yifan, der har skrevet om LaRouches ideer i flere bøger, bemærkede, at LaRouche havde fokus på to forbrydelser fra slutningen af Bretton Woods: Misbruget af valutaer gennem flydende valutakurser, hvilket tillod spekulanter at angribe nationale valutaer; og deregulering af det finansielle system, som gjorde det muligt for spekulanterne at tage over. Han noterede sig to begivenheder i kinesisk historie, første gang under Handynastiet for 2000 år siden, og sidenhen i den mongolske æra i 1300-tallet, hvor lignende ignoreren af forskellen mellem penge og realøkonomien førte til dynastiernes sammenbrud. Nutidens QE og anden hyperinflationær pengeudstedelse, sagde han, skaber en kræft i økonomien – en demonstration af LaRouches advarsel om entropi som følge af den manglende udvikling af realøkonomien.

Jozef Miklosko, den tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet og tidligere slovakisk ambassadør i Italien, beskrev sin ven LaRouche som den mest veluddannede mand, han nogensinde har kendt, og bemærkede at 80 sider af sin bog handlede om LaRouche og hans organisation. Han beskrev sin rejse for at besøge LaRouche i fængslet, hvor dennes optimisme og agapē (menneskekærlighed, *red.*) var uforstyrret. Han gennemgik også uretfærdigheden ved LaRouches fængsling, og den verdensomspændende mobilisering af verdensborgere, der forenede sig for at protestere mod denne uretfærdighed. Han beskrev LaRouche som "Amerikas Sakharov" og opfordrede til en ny revolution af kristen agapē. Han anbefalede, at der blev produceret en "kort bog" på alle sprog om LaRouches ideer, hvilket blev hilst velkommen af Helga Zepp-LaRouche og

ordstyrer Dennis Small fra LaRouche Legacy Foundation, alt imens han iagttog, at det virkeligt ville være ganske svært at indfange LaRouches ideer i en "kort" bog.

Dr. Natalia Vitrenko, formand for det Progressive socialistiske Parti i Ukraine og tidligere parlamentariker og præsidentkandidat, holdt et lidenskabeligt oplæg med titlen, "Saving Mankind: Is It a Mission-Possible?," om hendes samarbejde med Lyndon og Helga LaRouche. Hun påpegede, at topmødet mellem Biden og Putin korrekt indikerede den farlige strategiske krise, men advarede om at dette møde ikke tog fat på de grundlæggende årsager til krisens systemiske ødelæggelse af verdens økonomiske og finansielle system. Hun gennemgik verdensøkonomiens frygtelige tilstand og de nødvendige løsninger formuleret af LaRouche. Hun kaldte det vestlige banksystems tilstand en "spekulativ kæmpeblæksprutte" der suger rigdommen ud af verden. Hun gennemgik også ødelæggelsen af Ukraine efter kuppet i 2014, som drev landet fra at være en af de ti bedste økonomier i verden til den nu fattigste i Europa med 10 millioner sultne og et befolkningsfald på over 20% siden 1990. Hun afsluttede: "Bliver vi til en kirkegård med vindmøller i stedet for kors?"

Dr. Kirk Meighoo, tidligere senator i Trinidad & Tobago samt forfatter og en politisk aktivist, beskrev hvordan han blev udviklingsøkonom gennem sin uddannelse (i Toronto, Jamaica og Storbritannien), men først efter at have opdaget LaRouche via internettet indså, at hans dybtgående ideer var blevet censureret på alle universiteterne. Han beskrev, hvordan fremkomsten af Kina, Indien og Rusland som store økonomier burde have ført til en ny verdensorden, og at G20 havde gjort en indsats i den retning, men mislykkedes, alt imens BRICS nu er blevet revet fra hinanden. Pandemien ødelagde økonomier rundt om i verden, sagde han, mens penge bliver trykt i uhyrlige mængder for at redde bankerne og "overføre rigdom fra de fattige til de rige". Løsning af denne krise kan kun opnås ved helt at afslutte det neoliberale system, bemærkede han, og

roste LaRouche-organisationen for at lede denne indsats.

Universitetslektor Yekaterina Fyodorovna Shamayeva fra Rusland, talte om "Design og ledelse af bæredygtig udvikling samt tværfaglig syntese af de grundlæggende ideer indenfor Lyndon LaRouches og Pobisk Kuznetsovs metodelære." Afdøde Pobisk Kuznetsov var en af Ruslands førende forskere og filosofiske tænkere, der blev en nær ven og samarbejdspartner med Lyndon LaRouche efter Sovjetunionens fald. Han foreslog, at en ny måleenhed for fysiske økonomiers fremgang skulle baseres på LaRouches dobbeltbegreb for relativ potentiel befolkningstæthed og energi-gennemstrømningstæthed, og at enheden skulle kaldes "La" efter LaRouche. Shamayeva beskrev den fortsatte indsats i Rusland for at skabe en syntese af ideerne fra Kuznetsov og LaRouche, og understregede at økonomi ikke kan adskilles fra naturlovene. Hun opfordrede til, at flere af LaRouches værker blev oversat til russisk (et stort antal af LaRouches større skrifter er allerede tilgængelige på russisk).

Det første panel sluttede med videopræsentationer og oplæsninger om LaRouche fra flere mennesker, der er døde siden hen, blandt dem: tidligere statsadvokat Ramsey Clark om justitsmordet i forfølgelsen af LaRouche; Dr. Enéas Carneiro, et tidligere medlem af det brasilianske parlament og præsidentkandidat, om hvorfor LaRouche fik æresborgerskab i byen São Paulo; Mexicos tidligere præsident José López Portillo, der i 1998 opfordrede verden til at "lytte til de kloge ord fra Lyndon LaRouche"; og tidligere udenrigsminister i Guyana, Fred Wills, der i 1976 opfordrede FN's generalforsamling til at vedtage LaRouches idé om en ny international økonomisk orden

Fascinerende dialog under spørgerunden drejede sig om tre spørgsmål fra publikum: 1) Hvad er forskellen mellem "prognoser" og "forudsigelser?" 2) Truer nye teknologier og robotter med at forårsage arbejdsløshed? 3) Hvad er forskellen mellem marxisme, neoliberalisme og kristen socialisme?

Hele konferencen kan ses på <https://www.larouchelegacyfoundation.org/news/august-15>

Ingen udvikling, ingen fred: Begynd med Afghanistan

12. august (EIRNS) – *Ugeskriftet EIR*, udgivet i dag, bringer sin forsidehistorie under overskriften "Ingen udvikling, ingen fred: Start med Afghanistan", hvilket budskab i særdeleshed gælder de intense forhandlinger, der er i gang i denne uge i Doha, og for hvilke der kun er et tidsbegrænset vindue af muligheder. Begivenhederne sker hastigt. Centralt i Doha-forhandlingerne, der har fundet sted fra den 10. august til og med i dag, befinder sig 'Trojka+' – Kina, Rusland, USA plus Pakistan samt repræsentanter for Afghanistan og Taliban, hvortil kommer sessioner, der involverer andre nationer, i forskellige sammensætninger.

I mellemtiden hævder Taliban for nuværende at have kontrol over hovedstæderne i 10 af landets 34 provinser, hvoraf den sidste er Ghazni, kendt som "porten til Kabul", beliggende 130 km sydvest for hovedstaden. Pentagon meddelte i eftermiddag, at man vil sende tusinder af ekstra styrker ind for at hjælpe med at evakuere den amerikanske ambassade i Kabul, samt andre lokaliteter.

De foreløbige rapporter fra samtalerne i Doha udviser lidet eller intet resultat, men selve processen tæller meget. Kinas særlige repræsentant for Afghanistan, Yue Xiaoyong, sagde i går til Doha News, at dette kun er begyndelsen, og at processen skal føre til, at forskellige lande arbejder sammen. Den russiske udsending, Zamir Kabulov, rapporteres at have

fremSAT et trepunkts-forslag: 1) respektere en våbenhvile; 2) forpligte sig til en inkluderende dialog internt i Afghanistan; og 3) etablere en midlertidig, delt regeringsmagt, hvor der afholdes valg om to år. Afghanistans forslag til en regering – ubekræftet, men bredt rapporteret ved denne briefing – har henblik på en deling af regeringsmagten.

Blandt deltagerne i dagens samtaler er der ud over 'Trojka+' repræsentanter fra Indien, Tyrkiet og Indonesien. Også Norge og Storbritannien og Organisationen for islamiske Lande står til rådighed. I tirsdags i Doha mødtes udsendinge fra EU, Storbritannien og USA.

Den eneste model for at få en plan til at fungere, er et perspektiv og handling for udvikling, og enighed blandt stormagterne for at få det til at ske. En variation af denne sandhed om, at der uden udvikling ikke kan være fred, er det yderligere faktum, at der slet ikke kan være nogen fremtid uden udvikling.

Processen med omvendt udvikling – nemlig "grøn" ødelæggelse af de levevilkår, som mennesker har brug for for at eksistere og være kreative, grundlaget for fremskridt i forhold til fortsat produktivitet – fremgår af endnu et klassisk tilfælde af strømafbrydelse, ligesom udfaldet under frostvejret i Texas i februar, eller det europæiske el-net, der var tæt på nedbrud i januar. Denne gang var det 'down under'.

Den 9. august befandt tusinder af mennesker i New Zealand sig pludseligt i mørket, da den nationale el-produktionskapacitet ikke kunne imødekomme efterspørgslen, og overbelastningssystemet førte til pludselige, kaotiske afbrydelser. Strømmen er tilbage for de fleste forbrugere, men politikerne skråler op om hvem de skal bebrejde. Faktisk blev New Zealand betragtet som verdens førende inden for lave CO₂-udledninger, på grund af at man får over 80 procent af sin elforsyning fra "vedvarende energikilder", hvilket for det

meste betyder vandkraft til dets lille befolkning på 4,8 millioner mennesker. Men da de 'smarte' grønne begyndte at tilføje vindkraft og nåede en andel på 6 procent af den nationale forsyning fra 17 installationer plus tilføjede et spotmarked for engros-spekulation i elektricitet og andre typiske former for grøn svindel, var scenen sat for strømudfald.

I Tyskland er det bemærkelsesværdigt, at to store medier i denne uge skriver advarsler mod at gå for langt og for hurtigt med den grønne ideologi. Die Zeit opfordrede til at forlænge levetiden for de tilbageværende fire tyske atomkraftreaktorer. I dag anfører Frankfurter Allgemeine Zeitung, at partiet 'De Grønnes' planer om at trække strøm fra vindparkerne ved Østersøen til forbrugere rundt omkring i landet ikke vil fungere, fordi kommende folk med grøn livsstil vil afvise at have strømledninger i nærheden af deres hjem, osv.

Dette er blot forhalingsmanøvrer, men indikerer at virkeligheden endelig begynder at sætte ind.

Denne lørdag er der muligheden for at trænge ind til kernen af principperne om, hvad der definerer en vellykket økonomisk tilgang, som præsenteret så historisk og stærkt af statsmanden og økonomen Lyndon LaRouche, i særdeleshed, for 50 år siden, ved vendepunktet 15. august 1971, da Nixon-administrationen iværksatte flydende valutakurser. Konferencen den 14. august, sponsoreret af LaRouche Legacy Foundation, har titlen: "Nå så er du endelig villig til at lære økonomi?" Helga Zepp-LaRouche meddelte i går: "Dette bliver en skelsættende begivenhed, og jeg lover ikke for meget!"

Et uddrag fra Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut-webcast den 11. om LaRouche-videokonferencen:

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og formanden for Schiller Instituttet.

Vi befinder os blot nogle få dage fra en stor konference, arrangeret af LaRouche Legacy Foundation, der, på 50-årsdagen, vil se på konsekvenserne af begivenhederne omkring den 15. august, 1971, der etablerede Lyndon LaRouche som førende økonom – både hvad angår hans forudsigelse af disse, såvel som hans advarsler bagefter. Helga, dette burde blive en særdeles vigtig begivenhed, og jeg håber, at mange af vores seere ikke blot vil se det, men opmuntre andre til at deltage.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg tror at denne begivenhed vil understrege det faktum, at Lyndon LaRouche, i det mindste i den transatlantiske sektor, uden tvivl er den førende økonom, som forudså følgevirkningerne af Nixons afskaffelse af Bretton Woods-systemet, ved at erstatte faste valutakurser med flydende valutakurser. Dette påbegyndte retningen mod alle de onder, som vi ser i dag – en pandemi, en disintegration af finanssystemet, et alment kollaps af den kulturelle side af samfundet. Det er muligvis en overraskelse for mange mennesker at se disse situationer som ét komplekst domæne, der hænger sammen, men Lyndon LaRouche forudså hvad dette dramatiske brud betød, som opgav at fokusere på den virkelige økonomi, på fysiske økonomier underlagt de egentlige universelle principper i universet, og erstattede det med systemanalyse, kybernetik, hele informationsteorien, fordi han

indså, hvad den grundlæggende fejl i Norbert Wieners og John von Neumanns teorier var. Og der vil være mange eksperter, som vil tale om dette på lørdag.

Så jeg synes at I, vores seere, virkelig burde se det. For hvis I ønsker at forstå, hvorfor verdens økonomer har været ude af stand til at forudse krisen i 2008, hvorfor de er fuldstændig hjælpeløse, når det kommer til at finde blot en analyse, for ikke at snakke om en løsning, til den nuværende krise, så er denne begivenhed på lørdag et absolut "must see" for jer.

Dette vil være et jordskælv af en begivenhed, og det er ikke at love for meget.

SCHLANGER: (griner) Jo, altså titlen er: "Nå, så er I endelig villige til at lære økonomi?" Og jeg tror, at det er vigtigt at nævne, at det er sponsoreret af LaRouche Legacy Foundation, som er i gang med at samle Lyndon LaRouches værker. Og når man begynder at kigge igennem disse titler, ser man hvor forbløffende hans livsværk virkelig var.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi udgiver min afdøde mands samlede værker. Vi har allerede udgivet én enorm smuk udgave, det første bind. Det andet er på vej. Vi vil digitalisere hele værket, således at det vil være tilgængeligt for alle dem, som ønsker at studere fysisk økonomi seriøst, men også de andre områder af min mands ufatteligt rige livsværk.

Så dette er en meget vigtig begivenhed af mange, mange grunde...

SCHLANGER: Det bringer os tilbage til vigtigheden af lørdagens konference – denne kommende lørdag, den 14. august, klokken 15-20 [kan også ses senere].

Vi oplever i øjeblikket slutfasen af finanssystemet efter 1971, og dette er noget, som Lyn havde advaret om, og endvidere, ikke blot advaret om, men præsenteret alternativer til. Hvordan ville du organisere folk til at se dette og

deltage, og bruge det som et springbræt, ikke blot til at forstå økonomi, men til at skabe en genoplivelse af den fysiske økonomis bedste tradition?

ZEPP-LAROUCHE: Spørgsmålet, som folk burde stille sig selv, er, hvorfor er verden i en så skrækkelig tilstand? Og jeg tror, at Lyndon LaRouches arbejde er den uundværlige nøgle, ikke blot for at forstå dette, men også for at overvinde det. Fordi, hvorfor var Lyndon LaRouche, som praktisk talt den eneste økonom på det tidspunkt, i stand til at identificere, hvad dette brud var, hvad betydningen var af hvad Nixon gjorde? Det var ikke blot en lille økonomisk forandring. Det var et skelsættende brud mellem noget, som var et ufuldkomment system – Bretton Woods-systemet – som aldrig var det som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt, fordi Truman og Churchill udvandede det fuldstændigt, og betonedede aldrig nøglekomponenten, som var at overvinde underudvikling i udviklingslandene; det var aldrig en del af det egentlige Bretton Woods-system. Men det stabiliserede dog, i omkring to årtier, økonomierne i USA og Europa, fordi det var opmærksomt på nogle grundlæggende fysisk-økonomiske realiteter.

Og Nixon smed dette ud af vinduet ved at introducere en ny form for monetarisme, hvilket var idéen om, at fra nu af ville man blot bruge algoritmer til at beskrive markederne. Hvilket Lyn havde påpeget, var fejlen ved Norbert Wiener og John von Neumann, nemlig den, at de havde anvendt et system, som intet havde med virkeligheden at gøre. Det er en model, og denne model bliver brugt i dag til omtrent alting: Det bruges til – hvis man betragter spekulation, i en tidsskala på nanosekunder, i tempoer af nanosekunder, billioner rejser rundt om planeten i form af spekulation. Disse er baseret på den samme algoritmiske metode i meget hurtige computere, som styrer denne form for spekulation, fuldstændig uafhængigt af fornuft, eller realøkonomiske kriterier.

Det samme er tilfældet for vejret: Det viser sig, at den første person, som udviklede en sådan idé om vejrmødeller, som

kunne forudse, eller prognosticere, var Norbert Wiener, og også John von Neumann tror jeg. Så det er grunden til, at IPCC's model er værdiløs. Den har intet med de komplekse årsager for klimaet at gøre, og det er kun en model. Det var det samme møg som Romklubben i 1972! Da de udgav programmet Grænser for Vækst, var det den samme falske model, hvor de udelod det teknologiske fremskridts indflydelse på økonomiens produktivitet. Det var det, som LaRouche havde fastslået som værende nøglen: Menneskelig kreativitet, opfindelser, opdagelser af grundlæggende principper, og måden hvorpå disse opdagelser, når de anvendes via teknologi i produktionsprocessen, hvordan de påvirker produktiviteten. Det er noget, som man ikke kan måle med disse modeller, og det er grunden til at alt dette ikke fungerer.

Men man kan kigge på mange andre områder, og man vil se at den samme idiotiske metode anvendes. For eksempel, i forudsigelsen af forbrydelser har de nu modeller, som forudser på hvilket gadehjørne, hvilken person vil begå et mord fem år ud i fremtiden, og derfor bliver man nødt til at bygge fængsler til at kunne rumme dette – jeg overdriver en lille smule, men ikke særlig meget.

Jeg mener, det her er vanvittigt: Det har intet med virkeligheden at gøre, og jeg mener, at det er en grundlæggende diskussion. Hvis ikke dette genovervejes, og rettes op på gennem videnskab, gennem opdagelser, gennem universelle fysiske principper, er der ingen løsning, fordi der er et helt etablissement, som følger dette, ligesom rotterne følger Rottefængerens fra Hameln, og det vil føre til en afgrund, og folk vil styrte ned i afgrunden i forfølgelsen efter en forkert idé.

Heldigvis er det ikke alle som gør dette: Rusland, for eksempel, gør ikke dette; Kina har ikke den samme vanvittige tilgang. Så, når folk taler om en konkurrence blandt systemer, er man nød til at betragte årsagen til at Vesten slår fejl indenfor så mange områder. Og det er det, som lørdagens

diskussion handler om, men også en forhåbningsfuld idé, fordi Lyndon LaRouche har leveret løsninger, som verden har brug for i dag, mere end nogensinde før.

SCHLANGER: Jeg tror, at det er en perfekt måde at afslutte på, for at sørge for at folk stiller ind på lørdag, den 14. august, klokken 15. Som du siger, der er ingen tvivl om, at vi befinder os i et systemisk sammenbrud. Spørgsmålet er, om vi har modet til rent faktisk at lære økonomi og lære fra den største økonom i det sidste århundrede, Lyndon LaRouche.

Se webcastet her

At være i stand til at forstå fremtiden

5. august: Kommentarer fra universitets- og finansøkonomer dukker op på 50-årsdagen for "Nixons chok" den 15. august 1971, slutningen på efterkrigstidens guldreservebaserede Bretton Woods-system, hvilket har frembragt et halvt århundrede med industriel tilbagegang, spekulative optøjer, gigantiske gældsbobler og krak, stadigt ringere realløn og levevilkår, kollapsende folkesundhedskapacitet og nu en dødelig global pandemi.

Kommentatorerne har kun et ringe begreb om, hvad der skete den 15. august, bortset fra at de nævner Nixons tarif-, løn og priskontrol, dollardevaluering og angreb på "spekulanter". De vil ikke indse, hvad det har gjort mod amerikanske og europæiske økonomier og udsigterne til udvikling for asiatiske, afrikanske og sydamerikanske nationer; de kan bestemt ikke have forstået, hvad der skete dengang. Den usædvanlige økonom og statsmand Lyndon LaRouche indså det både

på daværende tidspunkt og flere år før Nixon blev presset ind i sin fulmlende rolle i "chokket".

I disse kommentarer nævnes ikke den afgørende rolle af Harold Wilsons britiske regering og Bank of Englands handlinger, som hamrede løs på FDR's Bretton Woods-system, indtil man pressede Nixon og hans inkompetente team med Arthur Burns, George Shultz og James Baker III til at nedlægge det. Wilson forsøgte og mislykkedes med at få parlamentet til at devaluere pundet i 1966. Derefter, efter at have indført alvorlige nedskæringer, anbefalede hans regering i 1967 igen en devaluering af pundet på 15%, og parlamentet devaluerede det med 14% i november uden at koordinere med andre større nationer igennem Bretton Woods-procedurer. I samme periode åbnede Bank of England to gange et "guldvindue", hvor britiske finansielle virksomheder kunne handle med deres dollars for guld og gøre krav gældende overfor det amerikanske finansministerium.

Det var på baggrund af disse handlinger i London, at LaRouche lavede sine unikke prognoser fra 1967, nemlig at Bretton Woods ville blive brudt op ved "omkring slutningen af årtiet".

Kommentarerne ved 50-året spiller på påstanden om, at "dollaren har bevaret sin forrang" siden da på grund af markeder og finansielle kræfters evne til selv at oprette gældsforpligtelser i dollars, på trods af Nixon-chokket! En kommentar i 'Project Syndicate', af en Princeton-økonom, er meget åbenbar: "Private finansmarketers magt til at skabe penge – amerikanske dollars – gjorde 'greenbacken' (dollaren, *red.*) endnu mere central".

LaRouche sagde i år 2000 i "Trade Without Currencies", at den amerikanske dollar i perioden 1945-66 var verdens reserve baseret på høj amerikansk arbejdsproduktivitet og en stærk kapacitet til eksport af kapitalgoder; dette var igen basis for Bretton Woods' relative succes. Efter dette tidspunkt, sagde han, var dollarens styrke som reservevaluta støt faldende, hvilket gjorde et nyt internationalt kreditsystem

påtrængende; i år 2000 havde han i årevis efterlyst et nyt Bretton Woods, hvis mål var kreditudstedelse til "store projekter" i udviklingslande.

I historien om Lyndon LaRouches udødelige bidrag til økonomisk videnskab og menneskelige fremskridt har denne dato i 1971 en fremtrædende plads. Ved sin enestående evne til flere år forinden at forudsige "chok"-afslutningen på dollaren baseret på guldreserver – dengang endog anerkendt af amerikanske gennemsnitsborgere som en stor og ildevarslende ændring – udmærkede LaRouche sig, frem for andre økonomer og politiske ledere, ved sine magtfulde ideer.

Allerede i 1967, da han så, hvad der var på vej, foreslog LaRouche i en massecirkuleret pjece en ny politik for udvikling af den 3. verden gennem kredit til finansiering af eksport af kapitalgoder, som det højere mål for den voksende anti-Vietnam-krigsbevægelse. Inden for et årti havde han skaffet de 'alliancefrie' nationers støtte til en international udviklingsbank, med det formål at begynde at genoprette Bretton Woods, i lighed med hvad FDR havde tiltænkt Verdensbankens rolle i udviklingen af sektorprojekter inden for udvikling af ny infrastruktur. Og inden for samme årti havde han tiltrukket sig magtfulde fjender på Wall Street og i London, der fabrikerede vilde bagvaskelser og dannede en "Get-LaRouche Task Force" for at få ham retsforfulgt og fængslet.

Ved at se 50 år frem fra den begivenhed i 1971, der havde bevist hans metode til fysisk økonomi, kunne LaRouche se de kommende alternativer i verden efter Bretton Woods: Stadig mere uhæmmet spekulation, som styrer kollapsende industrier, indførelsen af det, han kaldte "schachtiansk fascisme" Inden for økonomisk politik, depression og en potentiel biologisk holocaust af pandemier; eller et nyt internationalt kreditsystem for eksport kapitalgoder og udvikling.

Halvtreds år senere står valget nu imellem LaRouches opfattelse af et nyt Bretton Woods, eller en malthusiansk

affolkning forklædt som "Green New Deal". Schiller Instituttets 50-årsdags-konference, 14. august, 2021, vil præsentere LaRouches tankegang i handling: "So, Are You Finally Willing To Learn Economics?"

Tilmeld

dig: <https://www.larouchelegacyfoundation.org/news/august-15>

Videokonference: På 50-årsdagen for LaRouches forbløffende prognose den 15. august 1971:

Nå, er du så endelig villig til at lære økonomi? Lørdag den 14. august eller bagefter

Se også panel 2 videoen her:

Se intro videoen her:

Program

Panel 1: "On LaRouche's Discovery" 15:00 danskt tid

Moderator: Dennis Small (U.S.), LaRouche Legacy Foundation

Helga Zepp-LaRouche (Germany), Board of Directors, LaRouche Legacy Foundation

Ding Yifan (China): Deputy Director of the Research Institute of World Development, China Development Research Center (DRC)
“The Importance of Physical Economics in Today’s World”

Jozef Mikloško (Slovak Republic), Former Vice Prime Minister of the first Czechoslovakian government after the fall of Communism

Dr. Natalia Vitrenko (Ukraine), Doctor of Economic Sciences, Chairman of the Progressive Socialist Party of Ukraine, People’s Deputy of Ukraine (MP) 1995-2002: “Saving Mankind Is a ‘Mission–Possible’”

Yekaterina Fyodorovna Shamayeva (Russia): “Design and Management of Sustainable Development and an Interdisciplinary Synthesis of the Fundamental Ideas of the Schools of Lyndon LaRouche and Pobisk Kuznetsov”

Paul Gallagher (U.S.), *EIR* Editorial Board: “LaRouche’s Early Forecasts”

LaRouche on the World Stage: Through the Words of Ramsey Clark (U.S., former Attorney General); Dr. Enéas Carneiro (Brazil, former member of parliament and presidential candidate); José López Portillo (Mexico, former President)

Discussion Period

Panel 2: “Earth’s Next Fifty Years” 19:30 dansk tid

Moderator: Megan Dobrodt (U.S.), Board of Directors, LaRouche Legacy Foundation

Jacques Cheminade (France), Founder and President of the Solidarité et Progrès Political Party in France, former Presidential Candidate: “Lyndon LaRouche’s Method of Physical Economy in Coincidence with France’s Republican Humanism”

Dr. Kirk Meighoo (Trinidad and Tobago), political analyst, media commentator, author, and former independent Senator in Trinidad and Tobago

Roberto Fritzsche and Eduardo Fernández (Argentina): "Notes on Potential Relative Population Density in Lyndon LaRouche's Economics"

Harley Schlanger (U.S.) Schiller Institute: "Nixon's August 1971 Announcement: An Eyewitness Account"

Fred Huenefeld, Jr. (U.S.), Schiller Institute Board member; former President of the Louisiana Association of Soil Districts; former President of NORM (National Association of Raw Materials); former Treasurer of the Louisiana State Democratic Party

Theo Mitchell (U.S.), Former State Senator, South Carolina

LaRouche in the Universities: Gretchen Small (U.S.), LaRouche Legacy Foundation: "LaRouche in the Libraries"; Carlos "Itos" Valdes (The Philippines), The Philippine LaRouche Society; Carolina Dominguez (México) LaRouche Youth Movement; José Vega (U.S.), LaRouche Youth Movement

Discussion Period

To uddrag fra Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut-webcast den 11. august om LaRouche-videokonferencen:

(ikke korrekturlæst) HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, stifteren og formanden for Schiller Instituttet.

Vi befinder os blot nogle få dage fra en stor konference, arrangeret af LaRouche Legacy Foundation, der, på 50-årsdagen, vil se på konsekvenserne af begivenhederne omkring den 15. august, 1971, der etablerede Lyndon LaRouche som førende økonom – både hvad hans forudsigelse af dette

angår, såvel som hans advarsler bagefter. Helga, dette burde blive en særdeles vigtig begivenhed, og jeg håber, at mange af vores seere ikke blot vil se det, men opmuntre andre til at deltage.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Ja. Jeg tror at denne begivenhed vil understrege det faktum, at Lyndon LaRouche er, i det mindste i den transatlantiske sektor, uden tvivl den førende økonom, som forudså følgevirkningerne af Nixons afskaffelse af Bretton Woods-systemet, ved at erstatte faste valutakurser med flydende valutakurser. Dette påbegyndte retningen mod alle de onder, som vi ser i dag – en pandemi, en disintegration af finanssystemet, et alment kollaps af den kulturelle side af samfundet. Det er muligvis en overraskelse for mange mennesker, at se disse situationer som ét komplekst domæne, der hænger sammen, men Lyndon LaRouche forudså hvad dette dramatiske brud betød, efter man opgav at fokusere på den virkelige økonomi, på fysiske økonomier underlagt de egentlige universelle principper i universet, og erstattede det med systemanalyse, kybernetik, hele informationsteorien, fordi han indså, hvad den grundlæggende fejl i Norbert Wiener's og John von Neumann's teorier var. Og der vil være mange eksperter, som vil tale om dette på lørdag.

Så jeg synes at I, vores seere, virkelig burde se det. For hvis I ønsker at forstå, hvorfor verdens økonomer har været ude af stand til at forudse krisen i 2008, hvorfor de er fuldstændig hjælpeløse, når det kommer til, at finde blot en analyse, for ikke at snakke om en løsning til den nuværende krise, så er denne begivenhed på lørdag et absolut "must see" for jer.

Dette vil være et jordskælv af en begivenhed, og det er ikke at love for meget.

SCHLANGER: (griner) Jo, altså titlen er "Så, er I endelig villige til at lære økonomi?" Og jeg tror, at det er vigtigt at nævne, at det er sponsoreret af LaRouche Legacy Foundation,

som er i gang med at samle Lyndon LaRouches værker. Og når man begynder at kigge igennem disse titler, ser man hvor forbløffende hans livs arbejde virkelig var.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, vi udgiver min afdøde mands samlede værker. Vi har allerede udgivet én enorm smuk udgave, det første bind. Det andet er på vej. Vi vil digitaliserer hele værket, således at det vil være tilgængeligt for alle dem, som ønsker at studere fysisk økonomi seriøst, men også de andre områder af min mands ufatteligt rige livsværk.

Så dette er en meget vigtig begivenhed af mange, mange grunde.

Senere...

SCHLANGER: Det bringer os tilbage til vigtigheden af lørdagens konference – denne kommende lørdag, den 14. august, klokken 15-20 dansk tid [– kan også ses senere].

Vi oplever i øjeblikket slutfasen af finanssystemet efter 1971, og dette er noget, som Lyn havde advaret om, og videre, ikke blot advaret om, men præsenteret alternativer. Hvordan ville du organisere folk til at se dette og at deltage, og bruge det som et springbræt, ikke blot til at lære økonomi, men at skabe en genoplivelse af den fysiske økonomis bedste tradition?

ZEPP-LAROUICHE: Spørgsmålet, som folk burde stille sig selv, er, hvorfor er verden i en så skrækkelig tilstand? Og jeg tror, at Lyndon LaRouches arbejde er den uundværlige nøgle, ikke blot for at forstå dette, men også for at overvinde det. Fordi, hvorfor var Lyndon LaRouche, som praktisk talt den eneste økonom på det tidspunkt, i stand til at identificere, hvad dette brud var, hvad vigtigheden af hvad Nixon gjorde var? Det var ikke blot en lille økonomisk forandring. Det var et skelsættende brud mellem noget, som var et ufuldkomment system – Bretton Woods-systemet – som aldrig var det som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt, fordi Truman og Churchill udvandede det fuldstændigt, og betonedede aldrig

nøglekomponenten, som var, at overvinde underudvikling i udviklingslandene; det var aldrig en del af det egentlige Bretton Woods-system. Men det stabiliserede dog, i omkring to årtier, økonomierne i USA og Europa, fordi det var opmærksom på nogle grundlæggende fysisk-økonomiske realiteter.

Og Nixon smed dette ud af vinduet ved, at introducere en ny form for monetarisme, hvilket var idéen om, at fra nu af, ville man blot bruge algoritmer til at beskrive markederne. Lyn havde påpeget, hvad fejlen ved Norbert Wiener og John von Neumann var, nemlig den, at de havde anvendt et system, som intet havde med virkeligheden at gøre. Det er en model, og denne model bliver brugt i dag til omtrent alting: Det bruges til—hvis man betragter spekulation, i en tidsskala på nanosekunder, i tempoer af nanosekunder, billioner rejser rundt om planeten i form af spekulation. Disse er baseret på den samme algoritmiske metode i meget hurtige computere, som styrer denne form for spekulation, fuldstændig uafhængigt af fornuft, eller real-økonomiske kriterier.

Det samme er tilfældet for vejret: Det viser sig, at den første person, som udviklede en sådan idé om vejrmodeller, som kunne forudse, eller prognosticere, var Norbert Wiener, og også John von Neumann tror jeg. Så det er grunden til, at IPCC's model er værdiløs. Den har intet med de komplekse årsager for klimaet at gøre, og det er kun en model. Det var det samme møg, som Romklubben i 1972! Da de udgav bogen Grænser for Vækst var det den samme falske model, hvor de udelod det teknologiske fremskridts indflydelse på økonomiens produktivitet. Det var det, som LaRouche havde fastslået som værende nøglen: Menneskelig kreativitet, opfindelser, opdagelser af grundlæggende principper og måden hvorpå disse opdagelser, når de anvendes via teknologi i produktionsprocessen, hvordan de påvirker produktiviteten. Det er noget, som man ikke kan måle med disse modeller og det er grunden til at alt dette ikke fungerer.

Men man kan kigge på mange andre områder og man vil se at den

samme idiotiske metode anvendes. For eksempel, i forudsigelsen af forbrydelser har de nu modeller, som forudser på hvilket gadehjørne, hvilken person vil begå et mord fem år ud i fremtiden, og derfor bliver man nødt til at bygge fængsler til, at kunne rumme dette – jeg overdriver en lille smule, men ikke særlig meget.

Jeg mener, det her er vanvittigt: Det har intet med virkeligheden at gøre, og jeg mener at det er en grundlæggende diskussion. Hvis ikke dette genovervejes, og rettes op på gennem videnskab, gennem opdagelser, gennem universelle fysiske principper, er der ingen løsning, fordi der er et helt etablissement, som følger dette, ligesom Rottefængerens fra Hameln, og det vil føre ud over en afgrund, og folk vil styrte ned i afgrunden i forfølgelsen efter en forkert idé.

Heldigvis er det ikke alle som gør dette: Rusland, for eksempel, gør ikke dette; Kina har ikke den samme vanvittige tilgang. Så, når folk taler om en konkurrence blandt systemer, er man nød til at betragte årsagen til at Vesten slår fejl indenfor så mange områder. Og det er det, som lørdagens diskussion handler om, men også en forhåbningsfuld idé, fordi Lyndon LaRouche har leveret løsninger, som verden har brug for i dag, mere end nogensinde før.

SCHLANGER: Jeg tror, at det er en perfekt måde, at afslutte på, for at sørge for, at folk stiller ind på lørdag, den 14. august, klokken 15. Som du siger, der er ingen tvivl om, at vi befinder os i et systemisk sammenbrud. Spørgsmålet er, om vi har modet til rent faktisk at lære økonomi og lære fra det største økonom i det sidste århundrede, Lyndon LaRouche.

Invitation:

Det er med glæde, at LaRouche Legacy Foundation inviterer dig til videokonference med førende internationale eksperter, for at undersøge de unikke bidrag af Lyndon LaRouche (1922–2019) til videnskaben om fysisk økonomi [at økonomi ikke er penge,

men vores evne til at forbedre menneskehedens levevilkår].

Seminaret afholdes på 50-årsdagen for præsident Richard Nixons skæbnesvangre meddelelse om Bretton Woods-systemets afslutning, den 15. august 1971.

Det er også en påtrængt opfordring til at reflektere over, hvad der gik galt med den økonomiske politik i den transatlantiske sektor i løbet af de sidste fem årtier, for at rette op på de vedvarende politiske fejltagelser og ændre kurs, før vi hævner i en sammenbrudskrise, der kun kan sammenlignes med det 14. århundredes mørke tidsalder.

Se intro videoen til konferencen her

Baggrund:

Den 15. august, 1971 gav Nixon en dramatisk 18-minutters national tv-tale, hvor han meddelte:

1. Dollaren blev taget af guldstandard: dollaren ville ikke længere kunne indløses i guld;
2. Et flydende valutakurssystem ville erstatte det eksisterende internationale valutariske fastkurssystem;
3. Der ville blive indført en midlertidig løn- og prislejning i USA, som hurtigt blev til fase I, II og III med drastiske stramninger

Selvom Nixon angiveligt bekendtgjorde disse foranstaltninger for at tøjle finansielle spekulationer mod dollaren, åbnede de i virkeligheden sluserne for den mest massive, langvarige spekulation i menneskehedens historie, kombineret med et fysisk økonomisk kollaps – som fortsætter den dag i dag.

Meddelelsen fra 15. august 1971 var den mest vidtrækkende og katastrofale beslutning i den økonomiske politik i det 20.

århundrede med hensyn til dens konsekvenser frem til i dag. En økonom, og én økonom alene, forudså konsekvenserne. Inden for få timer efter denne meddelelse advarede han om hvad der ville komme, og forklarede, hvad meddelelsen betød.

Denne mand var Lyndon LaRouche.

LaRouche brugte de næste fem årtier på at advare om, at hvis denne politik blev videreført, ville verden gå ind i en systemisk sammenbrudskrise med sandsynligheden for fascistisk økonomisk politik. Alt imens præsenterede han detaljerede programmer til at vende krisen, baseret på ideen om fred gennem udvikling og på at fremme ethvert menneskes produktive arbejdskraft på jorden.

For dette blev LaRouche udkældt og uretmæssigt fængslet i fem år. Hans politik blev ikke gennemført i den transatlantiske sektor, og planeten betaler i dag prisen for den tåbelighed i form af en hyperinflation, en ukontrolleret og dødelig pandemi og faren for termionuklear krig. Som et resultat af kampagnen for at bagvaske LaRouche og tie hans ideer ihjel, har de fleste mennesker i USA og andre steder aldrig studeret hans skrifter.

Men visse mennesker, førende videnskabsmænd og politiske ledere i forskellige dele af verden, lyttede til LaRouche og studerede hans værker – såsom den russiske videnskabelige kæmpe Pobisk Kuznetsov og den tidligere mexicanske præsident José López Portillo.

Andre specialister og folk, der har studeret LaRouches værker, vil deltage i seminaret den 14. august, og man vil direkte fra dem kunne høre om LaRouches økonomiske gennembrud, om hans uforlignelige historik af prognoser samt om hans programmatiske forslag til at udvikle hvert hjørne af planeten – og solsystemet. Seminaret vil hjælpe til at forstå, hvorfor tiden er inde til at give LaRouches ideer oprejsning, både af

hensyn til simpel retfærdighed og for endelig at få gennemført hans politik.

Som José López Portillo, den tidligere mexicanske præsident, udtalte i 1998 på et fælles seminar med Helga Zepp-LaRouche: "Det er nødvendigt, at verden nu lytter til Lyndon LaRouches kloge ord".

Tilmelding for at modtage et direkte link, talerlisten og opdateringer: [So, Are You Finally Willing to Learn Economics? – LaRouche Legacy Foundation](#)

Ellers kan du se den på forsiden af vores danske hjemmeside.

**LaRouche Legacy Foundation
holder en videokonference for
at markere
50-årsdagen for Lyndon
LaRouches historiske
forudseelser af den 15.
august 15, 1971,
da Nixon afkoblede dollaren
fra guldet, m.m.**

On the 50th Anniversary of LaRouche's Stunning Forecast of August 15, 1971:

So, Are You Finally Willing to Learn Economics?

The LaRouche Legacy Foundation is pleased to invite you to an online seminar with leading international experts to examine the unique contributions of Lyndon LaRouche (1922–2019) to the science of physical economy. The seminar will consist of a morning and an afternoon panel, and it will be held on the 50th anniversary of President Richard Nixon's fateful announcement of the end of the Bretton Woods system on August 15, 1971.

This is also an urgent invitation to reflect on what went wrong with economic policy in the trans-Atlantic sector over the last five decades, in order to correct those persisting policy blunders and change course before we plunge into a breakdown crisis comparable only to the 14th century New Dark Age.

Some background:

On August 15, 1971, Nixon delivered a dramatic 18-minute national television address in which he announced:

1. the dollar was being taken off the gold standard: the dollar would no longer be redeemable in gold;
2. a floating exchange rate system would replace the existing fixed exchange rate international monetary system;
3. a temporary wage and price freeze would be instituted in the U.S., which quickly became Phase I, II and III drastic austerity measures.

Although Nixon announced these measures purportedly to rein in financial speculation against the dollar, they in fact opened the floodgates to the most massive, lengthy speculative binge in the history of mankind, coupled with physical economic collapse— which continues to this day.

The August 15, 1971 announcement was the most far-reaching and catastrophic economic policy decision of the 20th century in terms of its consequences down to the present. One economist, and one economist alone, called it. He warned that it was coming and explained what it meant within hours of its announcement.

That man was Lyndon LaRouche.

LaRouche spent the next five decades warning that, if those policies were continued, the world would head into a systemic breakdown crisis and the likelihood of fascist economic policies. All the while he presented detailed programs to reverse the crisis, based on the idea of peace through development and on fostering the productive powers of labor of every person on the planet.

For this, LaRouche was reviled and unjustly imprisoned for five years. His policies were not implemented in the trans-Atlantic sector, and the planet today is paying the price for that folly in the form of a hyperinflationary blowout, an uncontrolled and deadly pandemic, and the danger of thermonuclear war. As a result of the campaign to defame LaRouche and silence his ideas, most people in the United States and elsewhere have never studied his writings.

But some people, leading scientists and political leaders in different parts of the world, did listen to LaRouche and did study his works— such as the Russian scientific giant Pobisk Kuznetsov and former Mexican President José López Portillo.

Other specialists and students of LaRouche's works will participate in the Aug. 14 seminar, and you will be able to hear from them directly about LaRouche's economic breakthroughs, about his unmatched record of forecasts, and about his programmatic proposals to develop every corner of the planet—and the solar system. The seminar will help you understand why it is past time to exonerate LaRouche's ideas,

both for reasons of simple justice and to be able to at last implement his policies.

As José López Portillo, the former President of Mexico, stated in 1998 in a joint seminar with Helga Zepp-LaRouche: "It is now necessary for the world to listen to the wise words of Lyndon LaRouche."

Sign up here

Want to know LaRouches nine forecasts?